

הודעה לתקשורת

אתר: www.cbs.gov.il דוא"ל: info@cbs.gov.il פקס: 02-6521340

ירושלים, י"ב באדר, תשפ"א
24 בפברואר, 2021
070/2021

דפוסי מגורים של צעירים בישראל 2018 Living arrangements of young adults in Israel in 2018

- בשנת 2018 גרו במשקי הבית בישראל כ-1.96 מיליון צעירים בגיל 18-34.¹ מחציתם, כ-978 אלף, גרו עם הוריהם, ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם. כ-830 אלף (42%) גרו עם משפחה משלהם (עם בן/בת זוג ו/או עם ילדיהם), וכ-127 אלף (7%) גרו ללא משפחה במשק בית לא-משפחתי - לבד או עם שותפים.
 - בין השנים 2000 ו-2018 חלה עלייה באחוז הצעירים הגרים עם הוריהם (ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם), ובמקביל, ירידה באחוז הצעירים הגרים עם משפחה משלהם. תופעה זו התלוותה לדחיית הנישואין הראשונים לגיל מאוחר יותר. דפוסים אלו נצפו הן באוכלוסייה היהודית והן בערבית, ואולם, באוכלוסייה הערבית השינויים היו מהירים יותר.
- ### צעירים הגרים עם הוריהם
- כ-96% מהצעירים שגרו עם הוריהם, ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם, היו רווקים.
 - אחוז הגברים הצעירים שגרו עם הוריהם היה גבוה מאחוז הנשים הצעירות (56%-ו-44%, בהתאמה).
 - עם העלייה בגיל, יש ירידה באחוז הצעירים שגרים עם הוריהם: כ-83% מבני 18-24 גרו עם הוריהם לעומת 13% מבני 30-34.
 - אחוז הגברים הערבים בני 25-34 שגרו עם הוריהם היה גבוה פי 1.6 מאחוז הגברים היהודים. בדומה, נשים ערביות בנות 25-29 גרו עם הוריהן בשיעור גבוה פי 1.2 מנשים יהודיות, ובגיל 30-34 - בשיעור הגבוה פי 1.4.
 - אחוז הצעירים בני 25-34 הגרים עם הוריהם, עמד על כ-32% מהגברים ועל כ-18% מהנשים בישראל. בהשוואה למדינות ה-OECD, ישראל ממוקמת יחסית באמצע. האחוז הנמוך ביותר נמצא במדינות סקנדינביה (פחות מ-10% מהגברים, ופחות מ-5% מהנשים), ואילו האחוז הגבוה ביותר נמצא באיטליה, סלובקיה ויוון (יותר מ-50% מהגברים ויותר מ-40% מהנשים).

¹ בכל מקום בהודעה שבו כתוב "צעירים" הכוונה היא לבני 18-34, אלא אם כן צוין אחרת. הנתונים מבוססים על סקר כוח אדם לשנת 2018, ואינם כוללים קיבוצים, מוסדות, מעונות סטודנטים ואת הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום). בסקר כוח אדם, צעירים המשרתים בשירות חובה (כולל נח"ל ושל"ת במסגרת שירות צבאי) או קבע, נכללים במשק הבית של משפחתם, אם אין להם כתובת אזרחית קבועה אחרת בארץ.

צעירים הגרים עם משפחה משלהם

- בני 18-34 הגרים עם משפחה משלהם (42%) נחלקים כך: 11% גרו עם בן/בת זוג בלבד (כזוג נשוי או לא-נשוי), 30% עם בן/בת זוג וילדים ועוד כ-1% גרו עם ילדיהם במשפחה חד-הורית.
- אחוז הנשים בנות 18-34 שגרו עם משפחה משלהן היה גבוה מאחוז הגברים בגיל זה (50% ו-35%, בהתאמה).
- עם העלייה בגיל, עולה חלקם של הגרים עם משפחה משלהם בקרב הצעירים: 12% מבני 18-24,² 53% מבני 25-29 וכ-79% מבני 30-34.
- אחוז הגברים היהודים בני 18-29 שגרו עם משפחה משלהם (כולל זוגות לא נשואים במגורי יחד) גבוה מאחוז הגברים הערבים בגיל זה (24% ו-11%, בהתאמה). אחוז דומה של צעירות יהודיות וערביות גרו עם משפחה משלהן (כ-35%).
- כ-6% מבני 18-34 גרו עם בן/בת זוג ללא נישואין, במגורי יחד, רובם יהודים ואחרים.

צעירים הגרים במשקי בית לא-משפחתיים (לבד או עם שותפים)

- מרבית הצעירים שגרו ללא משפחה, במשק בית לא-משפחתי, היו רווקים - כ-98% מבני 18-24 שגרו במשק בית לא-משפחתי היו רווקים, לעומת 83% מבני 30-34.
- כ-7% מהיהודים בני 18-34 גרו במשק בית לא משפחתי, לעומת כ-2.5% מהצעירים הערבים באותו גיל.

דפוסי מגורים של צעירים לפי אורח חיים מבחינה דתית

- כ-40% מהצעירים בני 18-24 שאורח חייהם הוא חרדי גרו עם משפחה משלהם, יותר מפי 3 מהצעירים הדתיים והדתיים מאוד, ופי 7 מהצעירים החילוניים והמסורתיים בני אותו גיל.
- צעירים יהודים בני 25-34 שאורח חייהם חילוני, גרו במשקי בית לא-משפחתיים בשיעור גבוה הרבה יותר מצעירים דתיים או דתיים מאוד (פי 2.7) וממסורתיים (פי 3.7). מגורים במשקי בית לא-משפחתיים אינם מקובלים בקרב הצעירים החרדים.

דפוסי מגורים של צעירים לפי השכלה ותעסוקה

- צעירים בני 25-34 בעלי השכלה גבוהה יותר גרו פחות עם הוריהם ויותר במשקי בית לא-משפחתיים וכזוגות לא-נשואים במגורי יחד. כך בקרב צעירים שסיימו 13 שנות לימוד ומעלה, בהשוואה לאלו שסיימו עד 12 שנות לימוד, וכן בקרב בעלי תואר אקדמי בהשוואה ליתר הצעירים.
- בני 25-34 בלתי מועסקים גרו יותר עם הוריהם (36%), בהשוואה למועסקים (23%) ולאלו שאינם בכוח העבודה (28%).
- בני 25-34 שלא השתתפו בכוח העבודה גרו בשיעור הגבוה ביותר עם משפחה משלהם (67%; מרביתם נשים ערביות או גברים חרדים), אחריהם המועסקים (66%), ובפער גדול, הבלתי מועסקים (55%).

הנתונים בהודעה מתייחסים לשנת 2018. ניתן לצפות כי בעקבות מגפת הקורונה, יעלה אחוז הצעירים הגרים בבית הוריהם, בגלל קשיים כלכליים, דחיית נישואין או למידה מרחוק של סטודנטים. ואכן, בשנת 2020 נצפתה עלייה קלה במגורים עם ההורים בקרב צעירים בני 18-34 (ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם) (מ-50.3% בשנת 2019 ל-51.5% בשנת 2020), ובעיקר בקרב בני 18-24 (מ-84.0% ב-2019 ל-85.9% בשנת 2020). אחוז הצעירים שגרו במשקי בית לא-משפחתיים נשאר דומה.

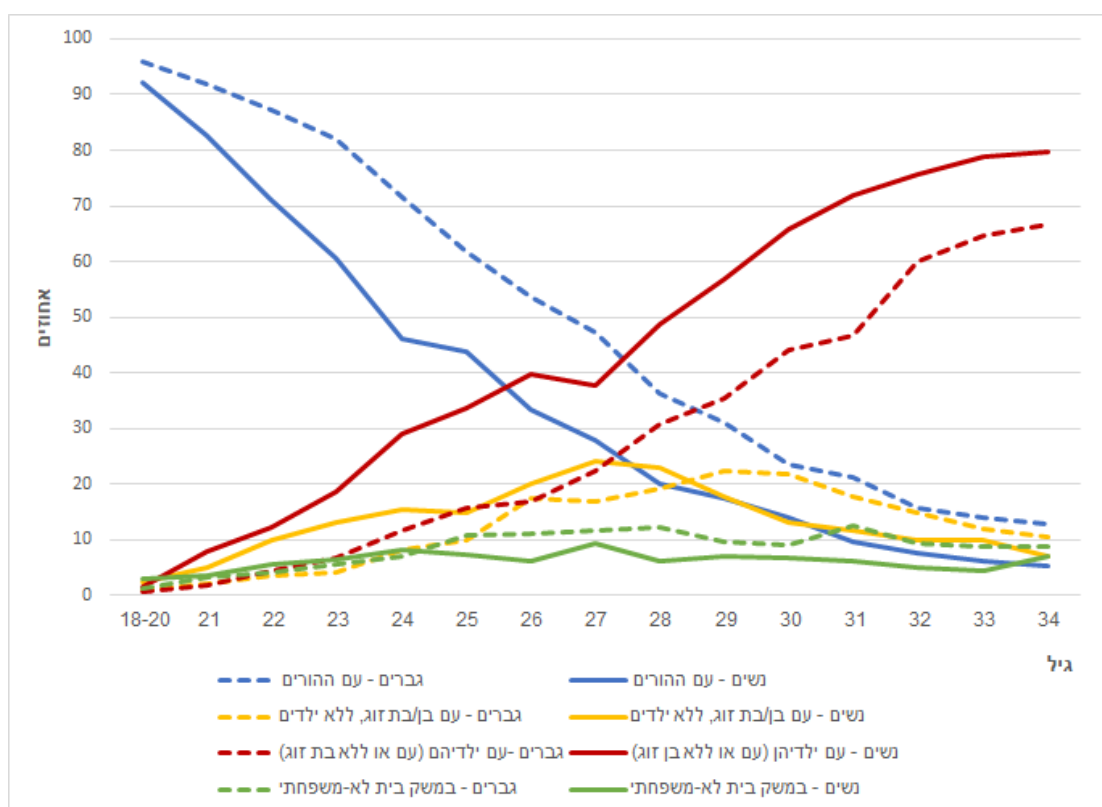
² מרבית בני 18-24 משרתים בצבא (ולפי הגדרות הסקר, נכללים לרוב במשק הבית של משפחתם), או נמצאים בשלב של רכישת השכלה (בסקר לא נכללים מעונות סטודנטים).

בישראל, כמו במדינות רבות אחרות, התרחשו בעשורים האחרונים שינויים דמוגרפיים-חברתיים, ביניהם שינויים בדפוסי נישואין, גירושין ופריון, שינויים בהרכב האוכלוסייה בעקבות הגירה ועוד. כתוצאה מכך, חלו תמורות בדפוסי המגורים של האוכלוסייה כולה, ובתוכה של האוכלוסייה הצעירה.

דפוסי המגורים של הצעירים בישראל בשנת 2018

בשנת 2018 גרו במשקי הבית בישראל כ-1.96 מיליון צעירים בגיל 18-34.³ מחציתם גרו עם הוריהם, ללא בן/בת זוג או משפחה משלהם (כ-978 אלף). כ-830 אלף (42%) גרו עם משפחה משלהם (עם בן/בת זוג ו/או עם ילדיהם), וכ-127 אלף (7%) במשק בית לא-משפחתי - לבד או עם שותפים.

תרשים 1 - דפוס המגורים של בני 18-34 לפי מין וגיל(1), 2018

(1) לא כולל: צעירים הגרים במשפחה של אחים בלבד, ללא הוריהם; במשפחה של סב/תא ונכדים בלבד; וצעירים הגרים במשק בית עם משפחה שאינה משפחתם הגרעינית.

³ הנתונים מבוססים על סקר כוח אדם לשנת 2018, ואינם כוללים קיבוצים, מוסדות, מעונות סטודנטים ואת הגרים מחוץ ליישובים (בדווים בדרום). בסקר כוח אדם, צעירים המשרתים בשירות חובה (כולל נח"ל ושל"ת במסגרת שירות צבאי) או קבע, נכללים במשק הבית של משפחתם, אם אין להם כתובת אזרחית קבועה אחרת בארץ.

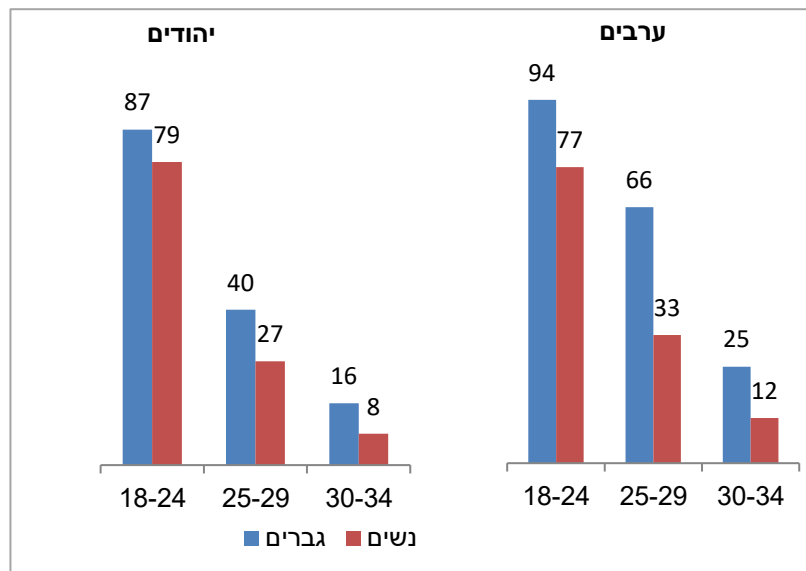
משק בית מוגדר כאדם אחד או קבוצת אנשים הגרים יחד בדירה אחת באופן קבוע ברוב ימות השבוע ויש להם תקציב הוצאות משותף למזון. הם עשויים להיות קרובי משפחה, לא קרובי משפחה או צירוף של אנשים קרובים ושאנם קרובים.

משפחה (משפחה גרעינית) מוגדרת כשני אנשים או יותר החולקים משק בית אחד וקשורים זה לזה כבני זוג נשואים או לא נשואים (כולל זוגות חד-מיניים) או כהורה וילד (כולל ילד מאומץ). סוגי המשפחה העיקריים הם: זוג בלבד, זוג עם ילדים (בקבוצות גיל שונות לפי גיל הילד הצעיר), או הורה יחיד (משפחה חד-הורית) עם ילדים. סוגי משפחות נוספות שהוגדרו הם: סב ו/או סבתא עם נכדים ללא הוריהם, או אחים בלבד הגרים יחד, ללא בני זוג וללא ילדים.

צעירים הגרים עם הוריהם⁴

בשנת 2018, **מגורים עם ההורים** היו נפוצים יותר בקרב **גברים צעירים** מאשר בקרב **נשים צעירות**: 56% מהגברים וכ-44% מהנשים בגיל 18-34 גרו עם הוריהם, ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם. עם העלייה בגיל, יורד שיעורם של הצעירים הגרים עם הוריהם, מכ-84% בקרב בני 18-24, 37% בקרב בני 25-29 ל-13% בקרב בני 30-34. בדרך כלל, מגורים עם ההורים נפוצים יותר בקרב צעירים **ערבים** מאשר בקרב צעירים **יהודים**. פער גדול במיוחד נמצא בקרב גברים בני 25-34 - **גברים ערבים** גרו עם הוריהם בשיעור גבוה פי 1.6, **מגברים יהודים**. **נשים ערביות** בגיל 25-29 גרו עם הוריהן בשיעור גבוה פי 1.2 **מנשים יהודיות**, ובגיל 30-34 בשיעור גבוה פי 1.4.

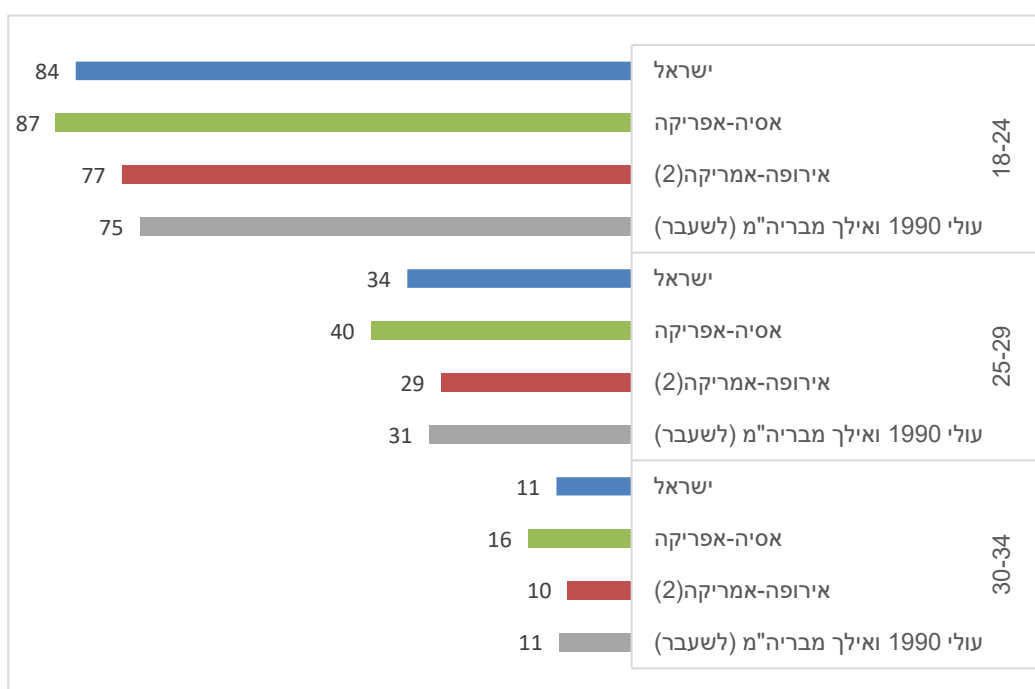
תרשים 2 - אחוז הגרים עם הוריהם לפי קבוצת אוכלוסייה, גיל ומין 2018

מרבית הצעירים שגרו עם הוריהם היו **רווקים** (כ-96%). ואולם, עם העלייה בגיל, יותר צעירים **שאינם רווקים** גרים בכל זאת עם הוריהם, ללא בן זוג או ילדים משלהם, עקב גירושין, פרידה או התאלמנות. כך, 99.5% מהצעירים בני 18-24 שגרו עם הוריהם היו רווקים, בהשוואה ל-96.5% בקרב בני 25-29 ולכ-91% בקרב בני 30-34. צעירים יהודים בני 18-34 **ממוצא אסיה-אפריקה**, ובני 18-29 **ממוצא ישראל**, גרו עם הוריהם בשיעור גבוה יותר מאלו **ממוצא אירופה-אמריקה** וכן **מעולי 1990 ואילך מבריה"מ** (לשעבר).

⁴ ללא "משפחה משלהם" – בן/בת זוג או ילדים משלהם במשק הבית.

תרשים 3 - אחוז הגרים עם הוריהם, לפי גיל ומוצא - יהודים (1), 2018

(1) בחלוקה לפי מוצא נכללים רק היהודים, ואילו הנתונים על העולים כוללים גם עולים לא יהודים.
 (2) לא כולל את העולים מבריה"מ (לשעבר).

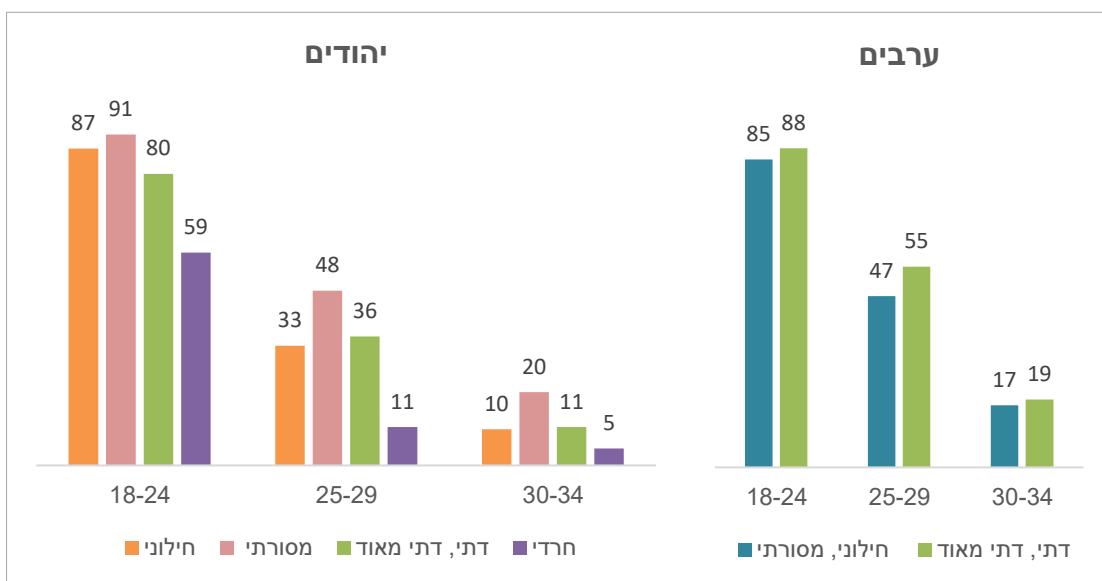
צעירים הגרים עם הוריהם, לפי אורח חיים מבחינה דתית⁵

באוכלוסייה היהודית, צעירים חילונים גרו עם הוריהם פחות מאשר צעירים מסורתיים. הסיבה לכך היא שהצעירים החילונים גרו יותר במשקי בית לא-משפחתיים או במגורי יחד.⁶ צעירים דתיים ודתיים מאוד גרו פחות עם הוריהם, ועוד פחות מהם צעירים חרדים, בגלל שהקימו משפחה בגיל צעיר יותר, הן בהשוואה לחילונים והן בהשוואה למסורתיים. לעומת זאת, באוכלוסייה הערבית, אחוז הצעירים הדתיים והדתיים מאוד שגרו עם הוריהם היה גבוה מעט מאחוז הצעירים החילונים והמסורתיים.

⁵ מידת דתיות נבחנה באמצעות שאלה על "אורח חיים עיקרי מבחינה דתית של הגרים בדירה", בהנחה שמשנתנה זה מהווה קירוב טוב למידת הדתיות של הצעירים.

⁶ **מגורי יחד של זוגות** מוגדרים כמגורים משותפים של בני זוג שאינם נשואים זה לזה באותו משק בית. בסקר כוח אדם לא נשאלת שאלה ישירה על מגורי יחד של זוגות. גבר ואישה שאינם נשואים זה לזה אך מתייחסים זה לזה כבני זוג בשאלה על יחסי הקרבה בין הנפשות במשק הבית – מזוהים כזוג במגורי יחד. המונח "מגורי יחד של זוגות" זהה למונחים "זוגות לא-נשואים" ו"זוגות בקוהביטציה".

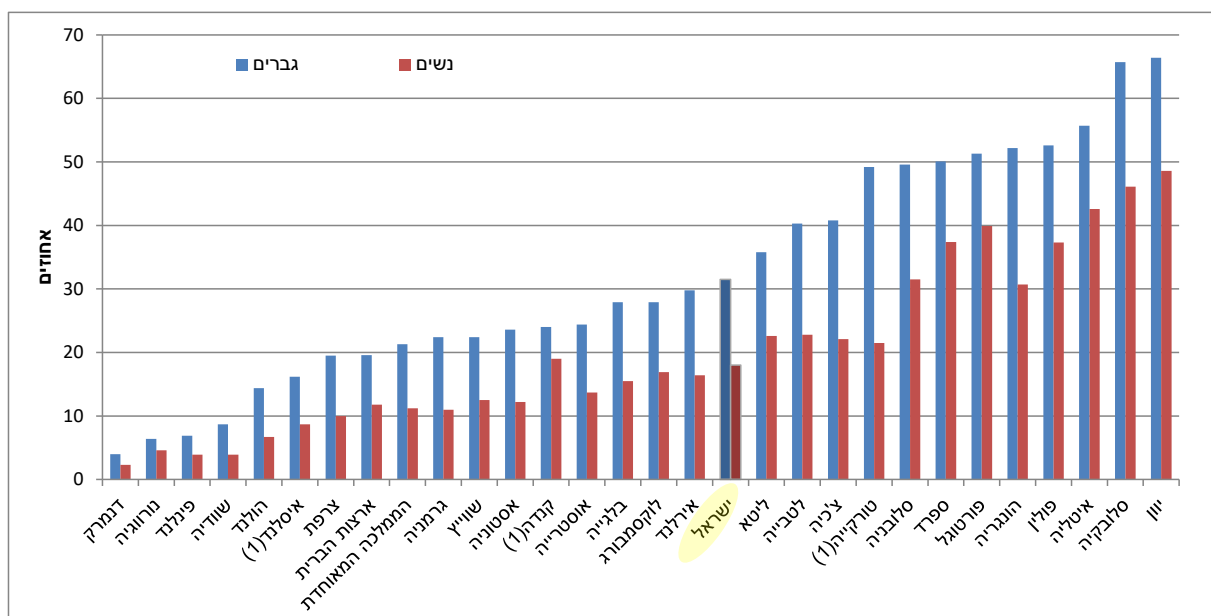
תרשים 4 - אחוז הגרים עם הוריהם, לפי קבוצת אוכלוסייה, גיל ואורח חיים מבחינה דתית, 2018

מגורים עם ההורים, השוואה בין-לאומית

בין מדינות ה-OECD קיימת שונות גדולה באחוז הצעירים בגיל 25-34 הגרים עם ההורים. האחוז הנמוך ביותר נמצא במדינות סקנדינביה (פחות מ-10% מהגברים, ופחות מ-5% מהנשים), ואילו האחוז הגבוה ביותר נמצא באיטליה, סלובקיה ויוון (יותר מ-50% מהגברים ויותר מ-40% מהנשים). ישראל ממוקמת יחסית באמצע - כ-32% מהגברים וכ-18% מהנשים בגיל 25-34 גרו עם ההורים.

תרשים 5 - אחוז בני 25-34 הגרים עם הוריהם במדינות OECD נבחרות, לפי מין, 2018

(1) נתון לשנת 2017.

מקורות הנתונים: Eurostat, 2020; Statistics Canada, 2020; United States Census Bureau, 2020.

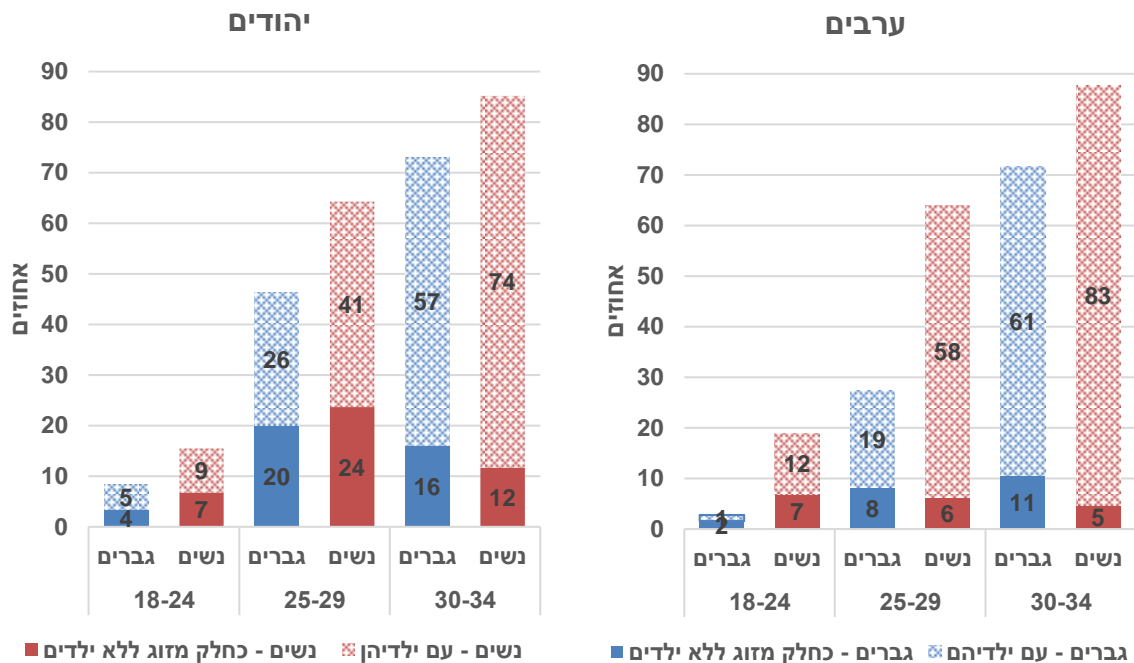
צעירים הגרים עם משפחה משלהם (עם בן/בת זוג⁷ או עם ילדיהם)

בשנת 2018, כ-42% מהצעירים בני 18-34 הקימו כבר משפחה משלהם וגרו איתה, נשים יותר מגברים (50%-ו-35%, בהתאמה). 11% גרו עם בן/בת זוג בלבד (כזוג נשוי או לא-נשוי), 30% - עם בן/בת זוג וילדים ועוד כ-1% - עם ילדיהם כהורים במשפחה חד-הורית. עם העלייה בגיל, עולה חלקם של הגרים עם משפחה משלהם בקרב הצעירים: 12% מבני 18-24, 53% מבני 25-29 וכ-79% מבני 30-34.

בקבוצות הגיל הצעירות יותר, אחוז הגרים עם בן/בת זוג ללא ילדים גבוה יותר אצל נשים, ואילו בגיל 30-34, אחוז הגרים עם בן/בת זוג בלבד גבוה יותר אצל גברים, שכן כ-74% מהנשים בגיל זה הן כבר אימהות לילדים.

אחוז הגברים היהודים הצעירים הגרים עם משפחה משלהם גבוה מהאחוז בקרב הגברים הערבים הצעירים, למעט בקבוצת הגיל 30-34 שבה האחוז די דומה. יש לציין שהנתונים כוללים מגורי יחד המקובלים בקרב הצעירים היהודים אך לא בקרב הערבים. אחוז הנשים היהודיות הצעירות הגרות עם משפחה משלהן דומה לזה שבקרב הערביות הצעירות. אחוז הצעירות הערביות הגרות עם ילדיהן גבוה יותר מאחוז היהודיות בכל קבוצות הגיל. אחוז זה של צעירות יהודיות וערביות עמדו בראש משפחה חד-הורית (2.2%).

תרשים 6 - אחוז הגרים עם משפחה משלהם, לפי קבוצת אוכלוסייה, מין, גיל וסוג משפחה, 2018

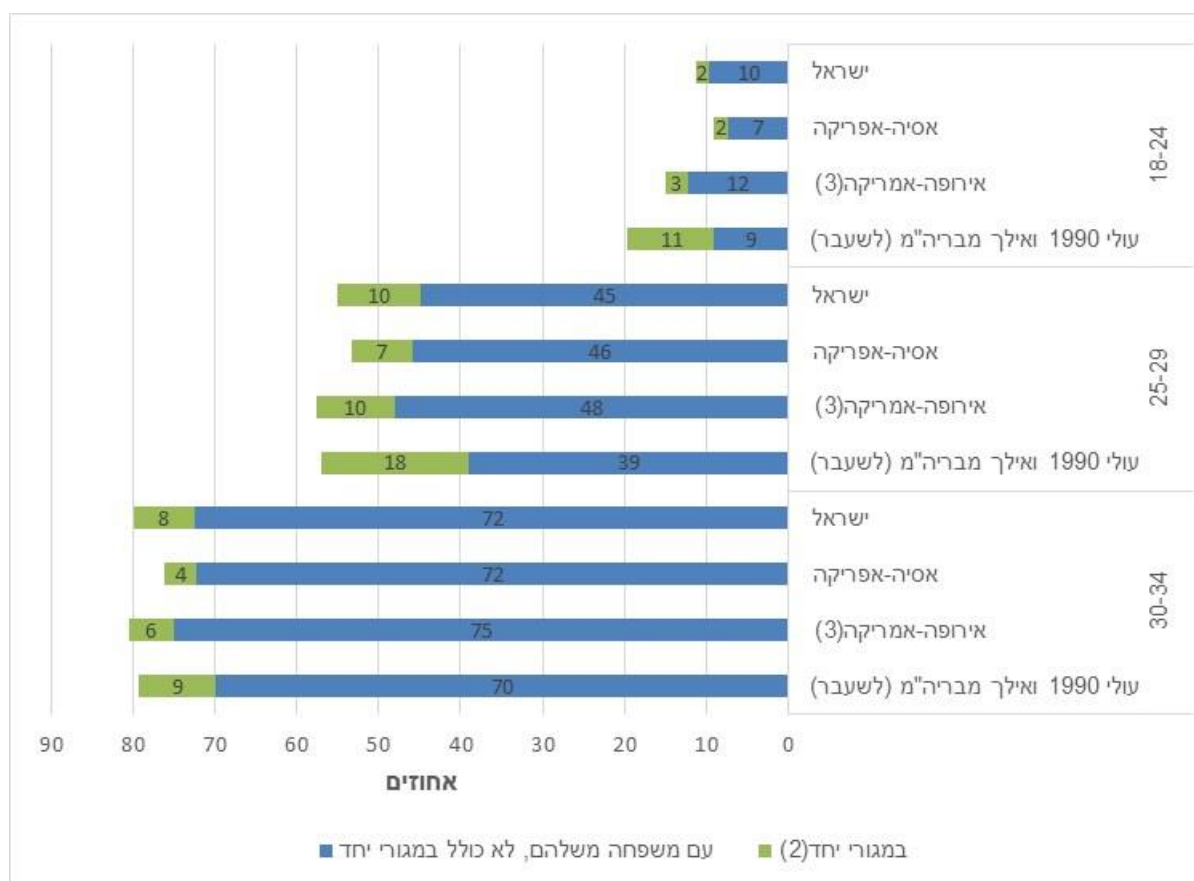

צעירים יהודים בגיל 18-29 ממוצא אירופה-אמריקה וכן עולי 1990 ואילך מבריה"מ (לשעבר) גרו עם משפחה משלהם יותר מאשר אלו ממוצא ישראל וממוצא אסיה-אפריקה.

⁷ כולל זוגות לא נשואים.

כ-6% מהצעירים היהודים גרו **במגורי יחד**, רובם ללא ילדים. בקרב צעירים יהודים בני 18-24 כ-2% גרו כך, בגיל 25-29 חלקם היחסי עלה לכ-10% ובגיל 30-34 הוא ירד לכ-7%. אחוז גבוה של מגורי יחד נמצא בקרב צעירים **עולי 1990 ואילך מבריה"מ** (לשעבר). אחרים, שיעורים גבוהים יחסית של מגורי יחד נמצאו גם בקרב בני 25-34 ממוצא **ישראל** ובני 25-29 ממוצא **אירופה-אמריקה**.

תרשים 7 - אחוז הגרים עם משפחה משלהם, לפי גיל ומוצא - יהודים (1), 2018

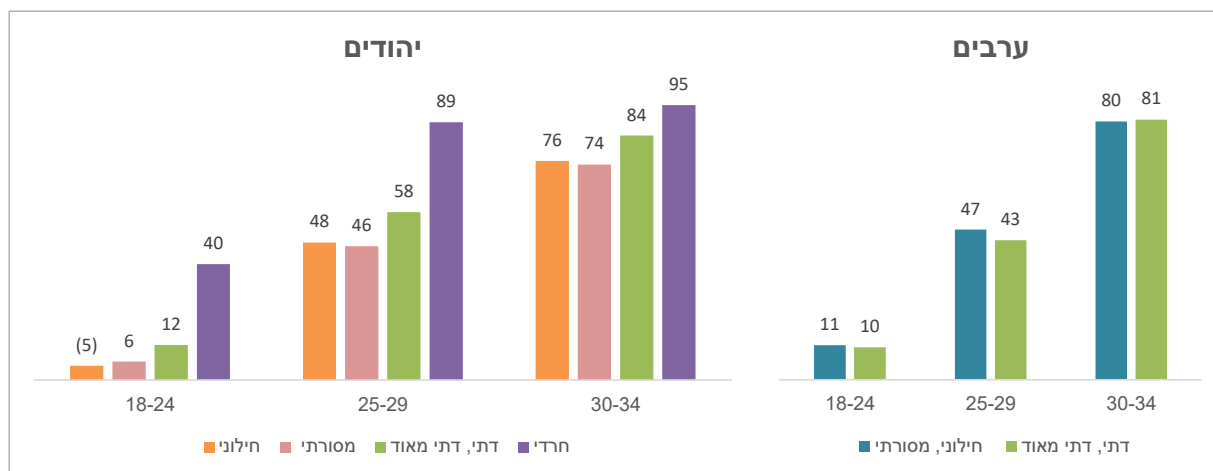

- (1) בחלוקה לפי מוצא נכללים רק היהודים, ואילו הנתונים על העולים כוללים גם עולים לא יהודים.
- (2) עם או ללא ילדים.
- (3) לא כולל את העולים מבריה"מ (לשעבר).

צעירים הגרים עם משפחה משלהם, לפי אורח חיים מבחינה דתית

צעירים יהודים שאורח חייהם **דתי** או **דתי מאוד**, גרו עם משפחה משלהם בשיעור נמוך בהרבה מצעירים **חרדים**, ובשיעור גבוה יותר מצעירים **חילונים ומסורתיים**. כ-40% מהצעירים **החרדים** בגיל 18-24 חיו עם משפחה משלהם, יותר מפי 3 מהצעירים **הדתיים והדתיים מאוד**, ופי 7 מהצעירים **החילונים והמסורתיים** בני אותו גיל. באוכלוסייה **הערבית**, לא נמצאו הבדלים בולטים באחוז הגרים עם משפחה משלהם בין רמות הדתיות השונות בכל אחת מקבוצות הגיל.

תרשים 8 - אחוז הגרים עם משפחה משלהם, לפי קבוצת אוכלוסייה, גיל ואורח חיים מבחינה דתית, 2018

חלק מהגרים עם משפחה משלהם גרים כזוג לא-נשוי, **במגורי יחד**. בקרב יהודים בני 18-34 כ-11% מהחילונים וכ-4% מהמסורתיים גרו במגורי יחד. אחוזים גבוהים נמצאו בקרב בני 25-29, כ-22% מהצעירים החילונים גרו כך, וכ-6% מהמסורתיים. מגורי יחד אינם מקובלים בקרב היהודים החרדים והיהודים הדתיים והדתיים מאוד.

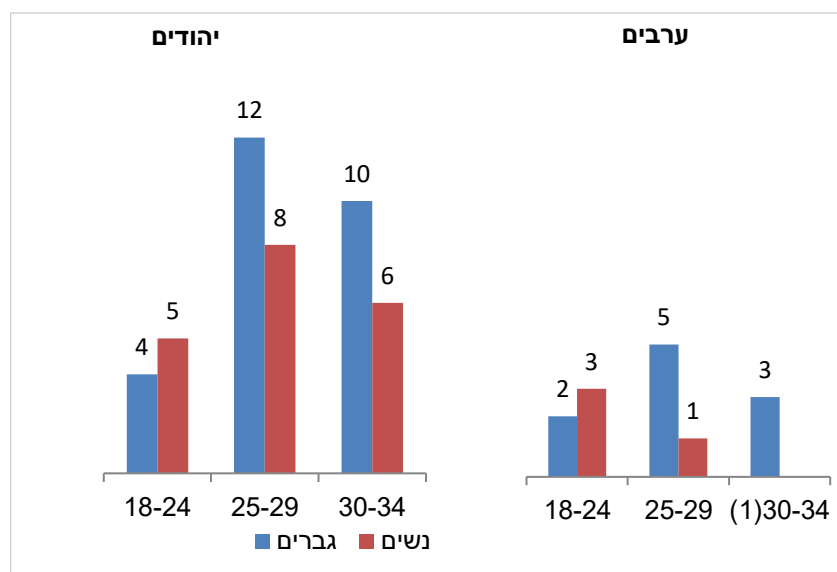
צעירים הגרים ללא משפחה – במשק בית לא-משפחתי

מגורים עצמאיים במשק בית לא-משפחתי (לבד או עם שותפים) הם פעמים רבות שלב ביניים בין עזיבת בית ההורים להקמת משפחה. כך, אחוז הצעירים הגרים **במשק בית לא-משפחתי** עולה בין הגילים 18-24 ל-25-29, ולאחר מכן יורד, כאשר צעירים רבים מקימים משפחה. דפוס מגורים זה נפוץ הרבה פחות בחברה הערבית - פחות מ-3% מהצעירים הערבים גרים כך, בהשוואה לכ-7% מהיהודים.

עם העלייה בגיל, גדל משקלם של **הגרים לבד**, ללא שותפים, מתוך כלל הגרים במשק בית לא-משפחתי: 47% מבני 18-24, כ-61% מבני 25-29 ו-72% מבני 30-34.

מרבית הצעירים הגרים במשק בית לא-משפחתי הם **רווקים**, אך עם העלייה בגיל, יותר צעירים שאינם רווקים גרים כך, לאחר פירוק משפחתם. כ-98% מבני 18-24 שגרו במשק בית לא-משפחתי היו רווקים, לעומת 94% מבני 25-29 ו-83% מבני 30-34.

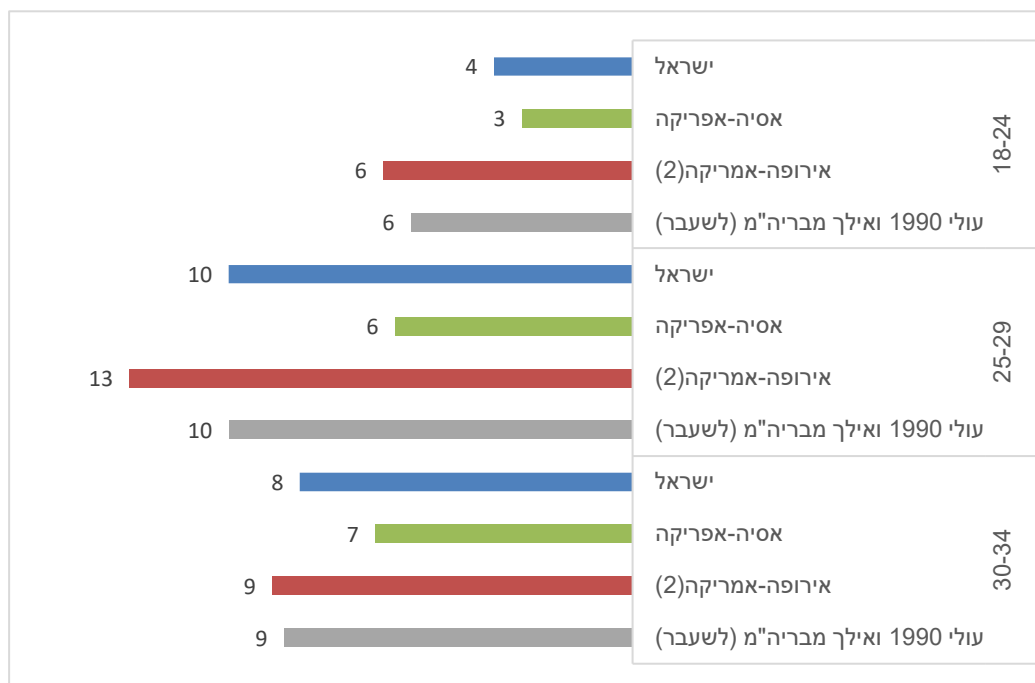
תרשים 9 - אחוז הגרים במשק בית לא-משפחתי לפי קבוצת אוכלוסייה, גיל ומין, 2018

(1) הנתון של נשים ערביות בגיל 30-34 אינו ניתן לפרסום בגלל מהימנות נמוכה.

בקרב צעירים יהודים, השיעור הנמוך ביותר של מגורים במשקי בית לא-משפחתיים נמצא בקרב צעירים ממוצא אסיה-אפריקה. אחוז גבוה מעט יותר נמצא בקרב צעירים ממוצא ישראל, אך הוא עדיין נמוך מהשיעור בקרב צעירים ממוצא אירופה-אמריקה ולעולי 1990 ואילך מבריה"מ (לשעבר).

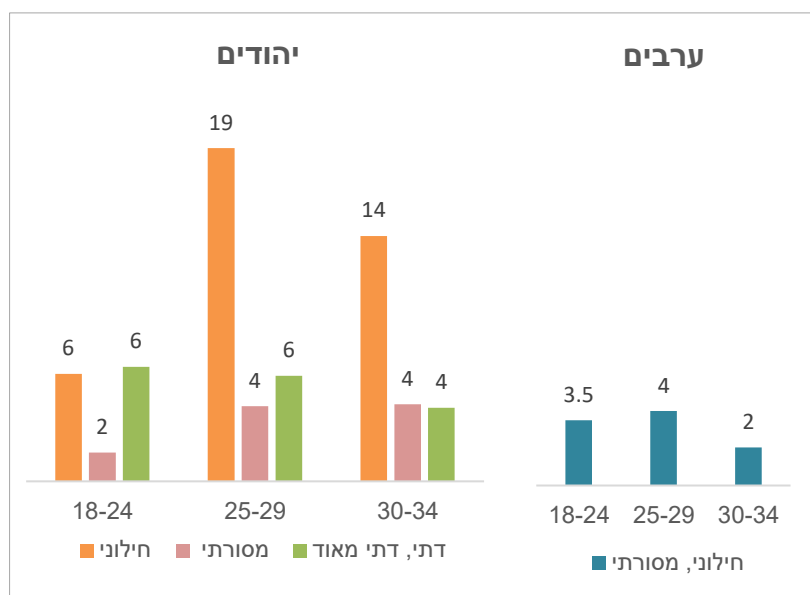
תרשים 10 – אחוז הגרים במשקי בית לא-משפחתיים, לפי גיל ומוצא - יהודים(1), 2018

(1) בחלוקה לפי מוצא נכללים רק היהודים, ואילו הנתונים על העולים כוללים גם עולים לא יהודים.
 (2) לא כולל את העולים מבריה"מ (לשעבר).

צעירים הגרים ללא משפחה – במשק בית לא-משפחתי, לפי אורח חיים מבחינה דתית
 צעירים יהודים בני 25-34 שאורח חייהם **חילוני**, גרו במשקי בית לא-משפחתיים בשיעור גבוה הרבה יותר מצעירים **דתיים** או **דתיים מאוד** (פי 2.7) ומ**מסורתיים** (פי 3.7). מגורים במשקי בית לא-משפחתיים אינם מקובלים בקרב הצעירים היהודים החרדים ובקרב הצעירים הערבים הדתיים והדתיים מאוד.

תרשים 11 - אחוז הגרים במשק בית לא-משפחתי, לפי קבוצת אוכלוסייה, גיל ואורח חיים מבחינה דתית(1), 2018

(1) אחוז הגרים במשק בית לא-משפחתי בקרב היהודים החרדים ובקרב הערבים הדתיים והדתיים מאוד אינו ניתן לפרסום בשל מהימנות נמוכה.

דפוסי מגורים של בני 25-34⁸ לפי מאפיינים חברתיים-כלכליים

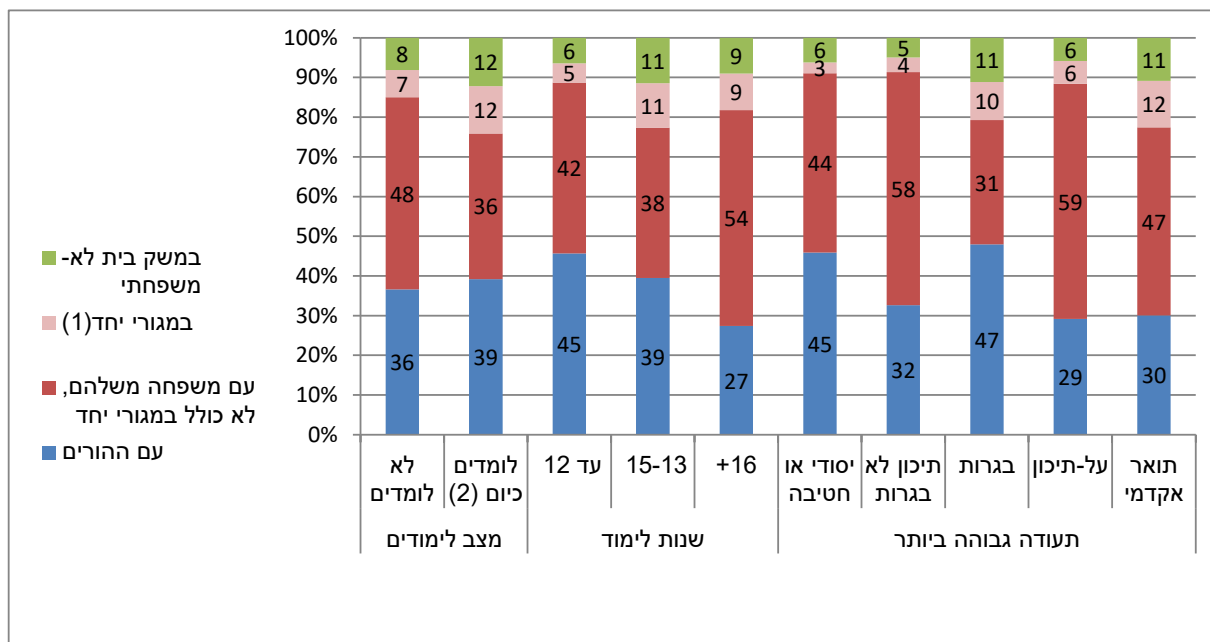
דפוסי מגורים של בני 25-34, לפי לימודים והשכלה⁹

48% מבני 25-29 שלמדו בשנת 2018 גרו עם משפחה משלהם לעומת 55% מאלו שלא למדו בשנה זו. 24% מבני 25-29 שלמדו בשנת 2018 גרו במגורי יחד או במשקי בית לא-משפחתיים, לעומת כ-15% מאלו שלא למדו בשנה זו.
 ככלל, עם העלייה ברמת ההשכלה ובמספר שנות הלימוד יש ירידה באחוז הצעירים שגרו עם הוריהם (ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם) ועלייה באחוז הצעירים שגרו בהסדרי מגורים שאינם מסורתיים – במגורי יחד או במשקי בית לא משפחתיים.

⁸ נבחנו דפוסי המגורים של בני 25-34 לפי מאפיינים חברתיים-כלכליים היות שבני 18-24 בדרך כלל לא סיימו לרכוש השכלה ולהיכנס לשוק העבודה, וחלקם משרתים בצבא.

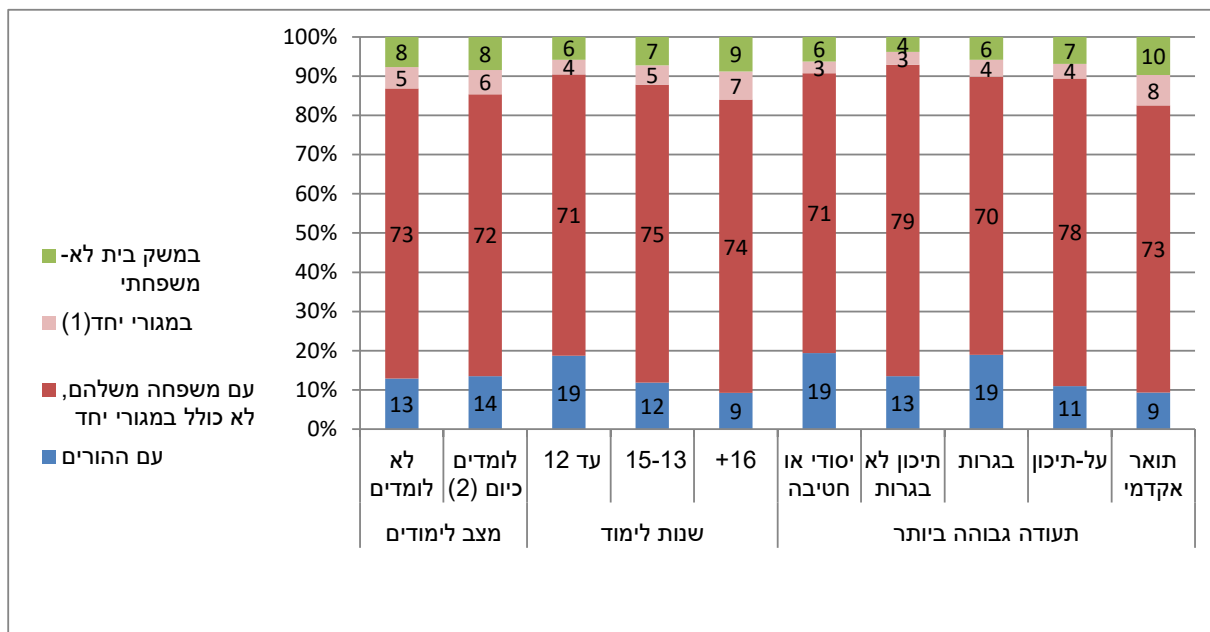
⁹ נתוני הסקר אינם כוללים את הגרים במעונות סטודנטים.

תרשים 12א - בני 25-29 לפי מצב לימודים, השכלה ודפוס מגורים, 2018

(1) עם או ללא ילדים.
(2) כולל בחופשה.

תרשים 12ב - בני 30-34 לפי מצב לימודים, השכלה ודפוס מגורים, 2018

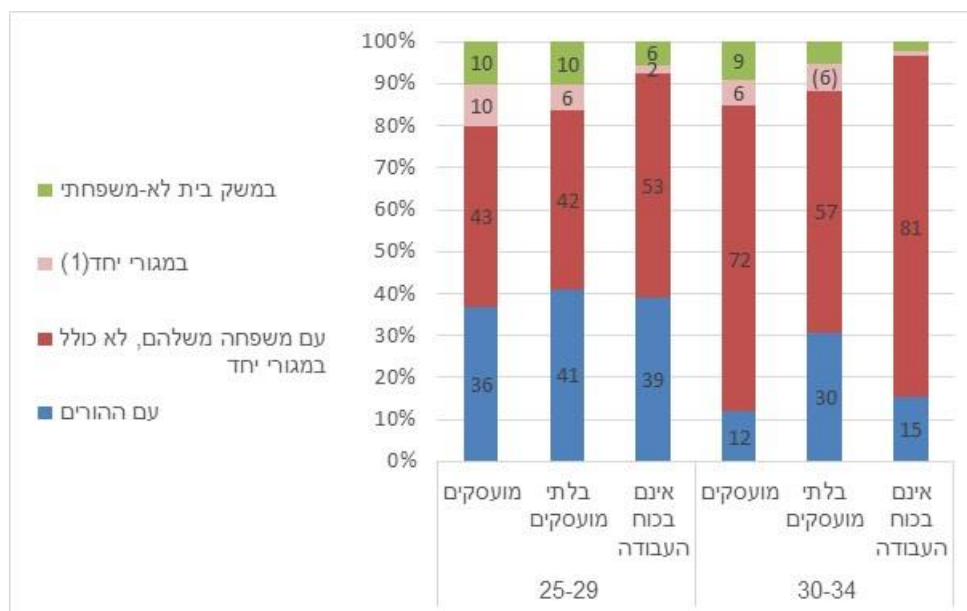

(1) עם או ללא ילדים.
(2) כולל בחופשה.

דפוסי מגורים של בני 25-34, לפי תכונות כוח עבודה ומשלח יד

בשנת 2018, 36% מבני 25-34 הבלתי מועסקים גרו עם הוריהם (ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם), גבוה מאחוז המועסקים (23%) ומאחוז אלו שאינם בכוח העבודה (28%). אחוז הגרים עם משפחה משלהם בקרב בני 25-34 שלא השתתפו בכוח העבודה (כ-67%) גבוה מעט יותר מהאחוז בקרב המועסקים (66%) והרבה יותר מהאחוז בקרב הבלתי מועסקים (כ-55%). חלק גדול מאלו שלא השתתפו בכוח העבודה וגרו עם משפחה משלהם היו נשים ערביות וגברים חרדים (38% ו-24%, בהתאמה). האחוז הנמוך ביותר של בני 25-34 הגרים במשקי בית לא-משפחתיים או במגורי יחד היה בקרב אלו שלא השתתפו בכוח העבודה (כ-6% יחד), לעומת 14% בקרב הבלתי מועסקים ו-17% בקרב המועסקים.

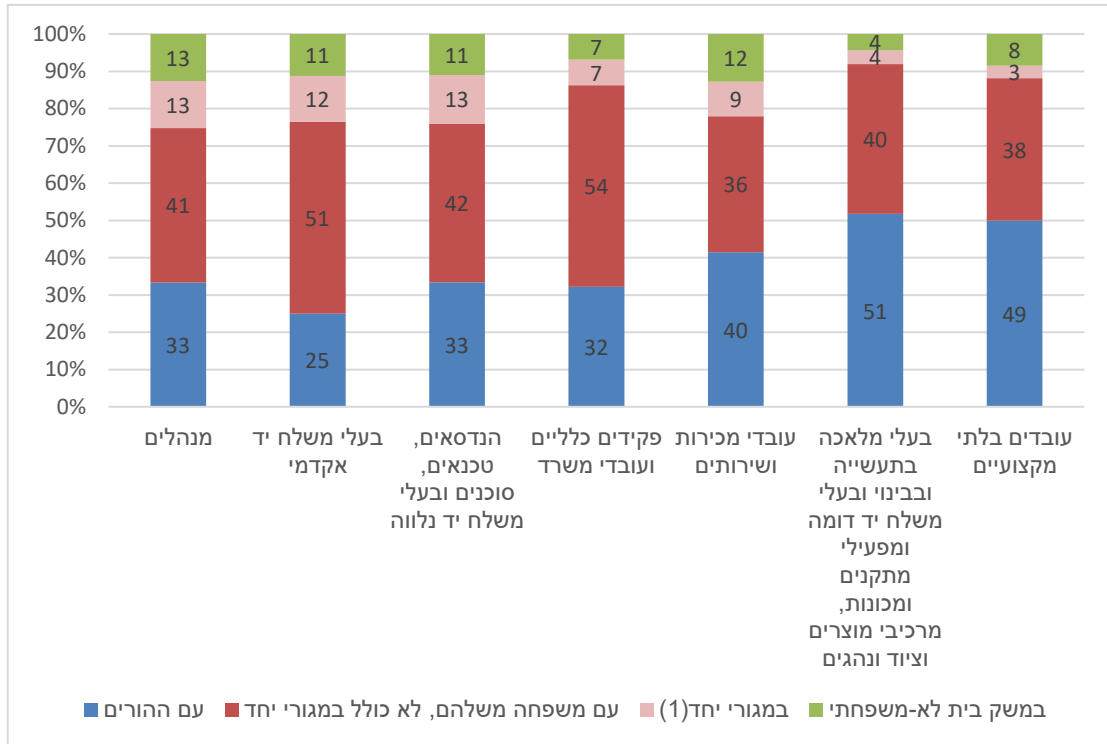
תרשים 13 - בני 25-34, לפי תכונות כוח עבודה, גיל ודפוס מגורים, 2018

(1) עם או ללא ילדים.

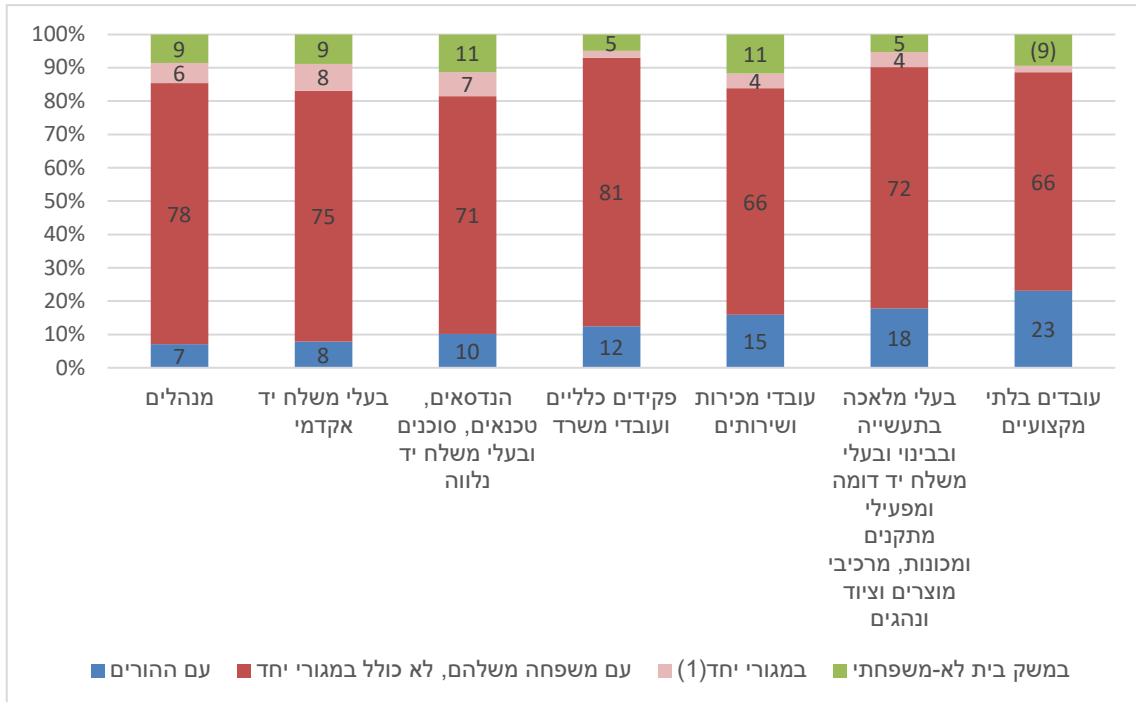
ככלל, אחוז הגרים במגורי יחד ובמשקי בית לא-משפחתיים היה גבוה יותר בקרב בני 25-34 שעסקו במשלחי יד שנדרשה עבורם רמת השכלה גבוהה יותר לעומת צעירים שעסקו במשלחי יד אחרים.

תרשים 14א – מועסקים בני 25-29, לפי משלח יד ודפוס מגורים, 2018

(1) עם או ללא ילדים.

תרשים 14ב – מועסקים בני 30-34, לפי משלח יד ודפוס מגורים, 2018

(1) עם או ללא ילדים.

דפוסי המגורים של הצעירים בשנת 2018 לעומת שנת 2000

שינויים בדפוסי הנישואין, הגירושין והפריון הביאו לשינוי בדפוסי המגורים של האוכלוסייה כולה, ובפרט של הצעירים.

בין שנת 2000 לשנת 2018 חלה עלייה בגיל הנישואין, העלייה הייתה גבוהה יותר בקרב כלות מאשר בקרב חתנים, ובאוכלוסייה המוסלמית יותר מאשר באוכלוסייה היהודית. במקביל, באותן שנים נמשכה גם הירידה בהיקף הנישואין בשתי האוכלוסיות. באחוז המתגרשים בגילים הצעירים באוכלוסייה היהודית חלה ירידה, ואילו באוכלוסייה המוסלמית חלה עלייה. בנוסף לכך, רמות הפריון באוכלוסייה הערבית ירדו באותה תקופה, עד כדי ירידה של כ-1.3 ילדים בממוצע לאישה, ואילו באוכלוסייה היהודית חלה עלייה של כ-0.5 ילדים לאישה בממוצע. בקרב הנשים היהודיות והערביות, נמשכה באותה תקופה העלייה בגיל האם בלידה ראשונה. יש לציין כי בין השנים 2000 ל-2018, עלו מחירי הדירות פי 2.1¹⁰ כמו כן, בין השנים 2003 ל-2018 עלתה ההוצאה החודשית לדיור למשקי בית הגרים בשכירות פי 1.8¹¹.

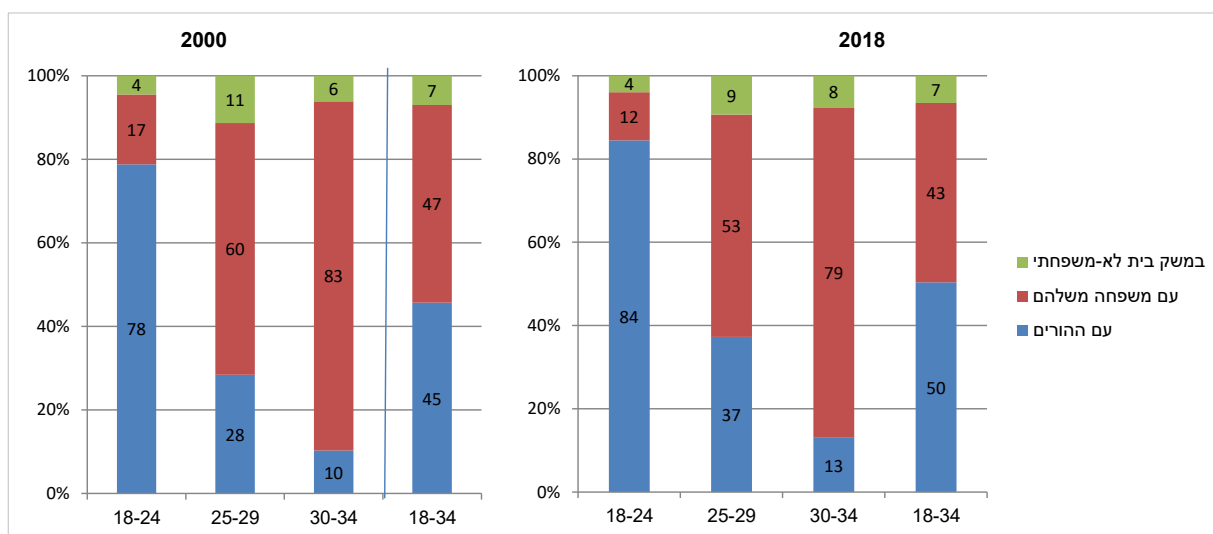
שינויים בדפוסי המגורים של כלל הצעירים

בין השנים 2000 ו-2018 חלה עלייה באחוז הצעירים הגרים עם הוריהם (ללא בן/בת זוג או ילדים משלהם). העלייה הייתה גדולה יותר בקרב בני 25-34 לעומת בני 18-24, והעלייה הגדולה ביותר נרשמה בקרב נשים בנות 25-29 - פי 1.5 (מ-18% ב-2000 ל-28% ב-2018). במקביל, באותן שנים חלה ירידה, בכל קבוצות הגיל, באחוז הצעירים הגרים עם משפחה משלהם, בעיקר בגלל העלייה בגיל הנישואין. הירידה באחוז הצעירים החיים עם משפחה משלהם בולטת בעיקר בקרב נשים בנות 18-24 - מכ-25% בשנת 2000 לכ-16% בשנת 2018. עלייה חדה חלה באחוז הצעירים במגורי יחד, בעיקר בקרב בני 25-29 (מ-3% ב-2000 ל-8% ב-2018) ובני 30-34 (מכ-1% ל-5.5%, בהתאמה). כמעט שלא חל שינוי באחוז הצעירים הגרים במשק בית לא-משפחתי בקרב כלל בני 18-34 (6.9% בשנת 2000 ו-6.5% בשנת 2018).

¹⁰ הנתונים מבוססים על סקר מחירי דירות של הלמ"ס.

¹¹ הנתונים מבוססים על סקר הוצאות משק הבית של הלמ"ס.

תרשים 15 - דפוס מגורים של בני 18-34 לפי גיל, 2000 ו-2018

צעירים יהודים

בין השנים 2000 ו-2018, חלה עלייה באחוז הצעירות היהודיות הגרות עם הוריהן, וירידה באחוז הגרות עם משפחה משלהן או במשק בית לא-משפחתי.

בקרב הגברים היהודים הצעירים, בגילי 25-34, חלה עלייה קלה במגורים עם הוריהם, והיא לוותה בירידה במגורים במשק בית לא-משפחתי בגיל 25-29, ובירידה קלה במגורים עם משפחה משלהם בגיל 30-34.

בשנת 2018 מגורים במשקי בית לא-משפחתיים באוכלוסייה היהודית שכיחים מעט פחות מאשר בשנת 2000. שיעורי הגרים במגורי יחד בקרב הצעירים היהודים עלו בכל אחת מקבוצות הגיל: בגיל 18-24 - מכ-1% בשנת 2000 ל-2% ב-2018, בגיל 25-29 - מכ-4% לכ-10%, ובגיל 30-34 - מ-2% לכ-7%, בהתאמה.

צעירים ערבים

בשני העשורים האחרונים חלה ירידה חדה באחוז הגרים עם משפחה משלהם בקרב הצעירים הערבים.

דחיית הקמת משפחה גורמת לכך שהצעירים הערבים גרים הרבה יותר עם הוריהם וגם יותר במשקי בית לא-משפחתיים, לעומת שנת 2000. יוצאות דופן הן הנשים הערביות בגיל 30-34, אצלן חלה עלייה באחוז הגרות עם משפחה משלהן, ובמקביל, ירידה באחוז הגרות עם הוריהן.

השוואה בין השינויים שחלו בדפוסי המגורים של הצעירים באוכלוסייה היהודית ובאוכלוסייה הערבית

השינויים שחלו בדפוסי המגורים של צעירים בין 2000 ל-2018 היו מהירים יותר באוכלוסייה הערבית בהשוואה ליהודית.

בשנת 2000, אחוז הצעירים היהודים בני 18-34 שגרו עם משפחה משלהם היה נמוך משל הערבים (45.4% לעומת כ-50%, בהתאמה). בשנת 2018, תמונת המצב שונה - אחוז הצעירים שגרו עם משפחה משלהם עמד על כ-44.5% בקרב היהודים ועל כ-36% בקרב הערבים. חלק גדול מהפער נובע מכך שכ-6% מהצעירים היהודים בגיל 18-34 גרו במגורי יחד, דפוס מגורים שאינו מקובל באוכלוסייה הערבית.

לוח א - צעירים, לפי קבוצת אוכלוסייה, גיל, מין ודפוס מגורים, אחוזים, 2000 ו-2018

נשים			גברים			- שנה	דפוס מגורים
34-30	29-25	24-18	34-30	29-25	24-18		
יהודים							-
87.5	70.0	20.9	76.3	46.9	8.2	2000	גרים עם משפחה משלהם
85.2	64.3	15.5	73.1	46.3	8.3	2018	
5.2	17.6	70.7	14.1	35.5	86.3	2000	גרים עם הוריהם
8.1	26.9	78.6	16.0	40.3	87.0	2018	
6.3	11.4	6.7	8.8	15.9	3.5	2000	גרים במשק בית לא משפחתי
6.2	8.3	4.9	9.9	12.2	3.6	2018	
ערבים							-
84.6	75.4	36.5	87.5	46.9	6.5	2000	גרים עם משפחה משלהם
87.6	63.9	18.9	71.6	27.3	2.8	2018	
14.5	23.9	62.3	11.3	50.2	92.4	2000	גרים עם הוריהם
11.7	33.2	76.8	25.0	66.4	94.2	2018	
..	2000	גרים במשק בית לא משפחתי
..	1.4	3.2	2.9	4.8	2.2	2018	

.. - אומדנים שלא ניתן לפרסם בגלל מהימנות נמוכה.